

Frighedens Venner paa Færgerne have frabedt ſig Miniſterens Forſlag, da det er givet, at Lagthiſtingets Flertal ikke har frabedt ſig det. Jeg ſkal ligeledes bemærke, at der ikke her under Forhandlingerne er brugt det Udtryk, at man vil benytte Færgerne til Prøveklud; heller ikke er det ſagt, at Thiſtinget har været „ufornuftigt“ nok til at ſætte et viſt Princip i System.

Timeſtad: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) begyndte med den Oplyſning, at det var af den høitagtede Finantsminiſter, at han havde lært at benytte unaangivne Breves Indhold ſom Argumenter her i Salen. Jeg ſkal nu bemærke, at det er meget beſynderligt, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, der igaar ſyntes i høi Grad at beſvære ſig over, at den høitærede Finantsminiſter benyttede denne Fremgangsmaade, i Dag har været ſaa overmaade adræt til at følge Miniſteren ad denne Vej; men der er en meget ſtor Forſkjel mellem, hvad den ærede Miniſter gjorde igaar, og hvad det ærede Medlem gjorde i Dag. Sagen er nemlig den, at det, ſom den høitærede Miniſter benyttede dette Brev til yderligere Beſtyrkeſe af, var Oplyſning om Stemningen i en Forſamling, ſom allerede i Forveien havde lagt ſig for Dagen paa utvetydig Maade, og Brevet gif kun ud paa at beſtyrke, at denne Stemning endnu var tilſtede paa ſamme Maade ſom tidligere. Her kommer derimod det ærede Medlem med et Brev, der anføres ſom Bevis for, at Stemningen paa Færgerne er modſat den, ſom Færingernes lovlige Forſamling har udtalt, og vi ſkulle i Genhold til unaangivne Breve tro, at det forholder ſig ganſte modſat med Stemningen paa Færgerne end ſaaledes, ſom det var blevet udtalt af den lovlige Forſamling. Jeg tror nok, at der er en ſtor Forſkjel, derimellem. Det ærede Medlem bemærkede dernæſt, at det var høiſt beſynderligt, at Miniſteren havde villet bruge et ſaadant Udtryk, ſom at man vilde gjøre Færingerne til en Prøveklud for moderne Theorier om Valgretten, medens Miniſteriet dog ikke havde havt Noget imod ſaaledes at gjøre dem til Prøveklud for moderne Theorier om Valgretten, dengang man indførte almindelig Valgret for de lavere kommunale Naad heroppe. Den Sag er dog let at forklare, thi den Forandring, der ſkede iſtor, havde Færingernes lovlige Forſamling udtalt ſig for paa ſamme Maade, ſom den har udtalt ſig for den Forandring, ſom Miniſteren foreſlaar i Aar. Det er alſaa i fuldeſte Konſequentens med Regjeringens Fremgangsmaade iſtor, naar den i Aar har fremlagt det Forſlag, ſom den har fremlagt; thi det er Noget, ſom vi Alle her, med Undtagelſe af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, have viſt længe, at der var en fuldkommen Enſtemmighed i det færøſke Lagthiſting paa dette Punkt, og at der ikke i Færingernes Lagthiſting har været reift nogetſomhelſt Dniſke eller nogen Begjæring

eller været ſtillet Forſlag i den Retning, ſom det ærede Medlems Forſlag om den almindelige Valgret, ſom den kaldes — dog uden Grund — gaar i. Det er Noget, ſom vi under de tidligere Forhandlinger have ſaaet tilſtrækkelig oplyſt, og ſom det er meget mærkværdigt, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds lige til for Lidt ſiden var uvidende om. Det ærede Medlem mente, at det vilde være at bebrage Bælgerne, om man ſaaledes gif ind paa at vedtage det Forſlag, der er vedtaget i deres lovgivende Forſamling, idet Bælgerne ikke ſkulde have havt Grund til at tro, at et ſaadant Spørgsmaal vilde komme frem, ſaa at de ikke havde valgt Lagthiſtingens Medlemmer med det for Die, at Spørgsmaalet om denne Forandring vilde komme frem. Det forekommer mig at være en høiſt beſynderlig Opfattelſe. Det er dog Noget, der maa have været Bælgerne ſuldstændig beſkjendt, da de valgte Lagthiſtinget, at der for dette Lagthiſting kunde komme til at foreligge baade Forſlag til alle andre færøſke Love og ogsaa et Forſlag til Lov om Forandring i Valgmaaden til Lagthiſtinget. Der var ikke Grund til at vente, at man af Hensyn til et ſligt Spørgsmaal vilde lade vælge et nyt Lagthiſting. Naar det ærede Medlem betegnede det Lagthiſting, der vilde fremkomme for Færgerne, ſom et aristrokratiſk Amtsraad, ſaa tror jeg rigtignok, at det er Noget, ſom falder ind under det Romiſkes Kategori. At kalde det Lagthiſting, der vil fremkomme, for aristrokratiſk i Sammenligning med det, der er valgt efter de Beſtemmelſer, der findes i § 2 og § 3 af Loven, af 15de April 1854, hvorefter der, for at en Mand ſkal have Valgret, kræves, at han ſkal beſidde 3 Gylde Jord, eller at han eier eller bruger Bygninger til en Værdi af i det Mindſte 150 Rd., foruden at Valgbarheden er begrændſet ved Stattesvarelſe af 2 Rd. til Kommunen, forekommer mig ligefrem komiſk. Jeg tror, der er ſaa meget mindre Grund til at tage Hensyn til det ærede Medlems Dniſke om at ſe Sagen forelagt for et nyvalgt Lagthiſting, ſom han antydede, at det ingenlunde var ſagt, at han, hvis det nyvalgte Lagthiſtings Beſlutning gif i ſamme Retning ſom det nuværendes, da vilde tage Hensyn dertil; han vilde maaffe tage noget mere Hensyn dertil, men han kunde ikke love at ville tage videre Hensyn til det. Der faldt en meget karakteriſtiſk Uttring fra det ærede Medlem, nemlig at jo mere Tilſlutning Regjeringen havde fundet i denne Sag i Landsthiſtinget, deſto ſtørre haabede han, at Flertallet i dette Thiſting vilde blive imod Lovforſlaget. Denne Uttring er høiſt karakteriſtiſk for det ærede Medlems hele Stilling, og betegnende for, hvor megen Vægt man kan lægge paa hans tidligere Forſikringer om, at Banſteligheberne ikke laa hos Landsthiſtinget men andeſteds; men i Dvrigt kan det være, at naar det ærede Medlem ſaaledes ſlaar paa Sabelſkeden og paaberæber ſig ſin Majoritet i Folkethiſtinget, kunde det gaa